

בס"ד, ערב ש"ק לסדר "מעט מים" וירא תשפ"ה

"תפילה בגולה"

היא עוברת דרך ארץ ישראל ועוד נימוקים (עיין שו"ת ארץ צבי ח"א ל"א, וציין לשער הציון קנ"א ס"ק כ"ב שסיים "ועמא דבר להקל בזה"). והוסיף הרב, שאם יכנעו ויפנו את בית הכנסת, יהיה זה פתח לגויים לחפש עצות כיצד לסגור בתי כנסת אחרים בדרכים יצירתיות אחרות.

כיון שנסיון זה לא צלח, ניסה בעל הבית דרך אחרת, הוא החליף את מוני המים ל'מונים חכמים' בהם בכל פתיחת ברז יש בה פעילות חשמלית², בתקוה שבאי בית הכנסת הידועים כמקפידים, יגלו שאינם יכולים לפתוח ברז בשבת והדבר יבריח אותם, וכמובן פירסם 'פשוטולים' על חילול השבת בבית הכנסת ואין להתפלל בתוכו.

ביום ששי קיבל בעל הבית התראה מה'מונה החכם' על שימוש חורג במים בבית הכנסת. התברר שעצתו לא פעלה, הגבאים קנו חביות מים גדולות ומילאו אותם ביום ששי לספק את כל כמות המים שהם זקוקים להם בשבת, ויש בדבר מעלה שכיון שמים הבאים מ'כלי' יש צד להתיר ליטול ידיים ישירות מהברז (ללא ספל) לפחות בשעת הדחק (עיין משנ"ב קנ"ט ס"ק כ"ו, צ"א ח"ח ז').

וכיצד נסתיים הדבר? האם בעל הבית גילה שאימו יהודיה וחזר בתשובה? זאת לא נדע, ונאחל לכולם שיעלו במהרה לציון ברינה!

בית הכנסת היה לצנינים בעיני הגויים שגרו בשכונה. הם דחקו בבעל הבית (הגוי) שהשכיר את המקום לבית הכנסת שיבטל את החוזה, אולם הוא סירב מחמת הקנס. אבל הוא חיפש עצות כיצד 'להיפטר' מהם.

בשיטותיו ברשת הוא גילה שאסור שבקומה שמעל בית הכנסת יהיה דבר גנאי/בזיון (עיין שו"ע סימן קנא יב), וכיון שהוא היה בעל הבנין, הוא ניגש במהירות למלאכה ונתן את הקומה שמעל בית הכנסת חנם אין כסף לקבוצת עובדי אלילים מהמזרח שיעמידו במקום פסלים לפי פולחנם.

הוא ציפה ששוכרי בית הכנסת היהודים ימהרו לפנות את המקום, שכך היא ההלכה של היהודים, שאפילו אם בית הכנסת קדם למקום הטינופת אם מדובר ב'בזיון מאוד נראה דבכל גווי אסור כגון עכו"ם...¹ כפי שביאר ה"ט"ז (קנ"א ס"ק ד'¹), שמקום הטינוף מהווה מחיצה בין ישראל לאביהם שבשמים

אבל היהודים לא עזבו. הוא פנה לעזרה והסבירו לו שאצל היהודים מועילים "פשוטולים" (כרזות על הקירות) ומיד למחרת היום הודבקו פשוטולים מאת ה"מעוררים" - נגד בית הכנסת השוכן מתחת למקום טומאה ואין להתפלל בו!

רב השכונה כינס את מתפללי בית הכנסת ל'שיחת חיזוק'. וביאר, שיש החולקים על שיטת ה"ט"ז כי אין הכרח שהתפילה עולה למעלה שהרי תחילה

² תלוי בסוג המונה. ואכמ"ל בסוגיא זו לצדידיה השונים

¹ וכתב שם: "אני בילדותי הייתי דר בק"ק קראקא עם ב"ב בבית מדרשי שהיה למעלה מבה"כ ונענשתי הרבה במיתת בני ותליתי בזה".

